

عنوان مقاله:

اهمیت پرسشگری در دانش آموزان و تحلیل آن براساس روایات

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی معلمان بزرگ و مدارس پیشوایی در هزاره سوم (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندها:

محمد رضایپور - فرهنگی آموزش و پژوهش

سلام قبادکمری - فرهنگی آموزش و پژوهش

زهرا رستمیان - فرهنگی آموزش و پژوهش

خلاصه مقاله:

بخی از مکاتب، هرگونه پرسش گری و خودرزی را در حوزه دین، ممنوع می‌دانند و معتقدند نباید در حوزه دین پرسش نمود، بلکه باید در قلمرو دین نسبت به همه گزاره‌ها ایمان داشت و همه را تبعداً پذیرفت. اما در دین اسلام، تعقل مبنای ایمان قرار گرفته و قرآن همواره انسان را به تفکر و تدبیر فرا می‌خواند و در روایات نیز، عقل محبوب ترین مخلوق نزد خداوند و معیار پاداش و کیفر آدمیان و حجت و رسول باطن معرفی شده است و بالطبع پرسش گری و حقیقت خواهی نیز از اهمیت، ممتاز و ارزش فوق العاده ای برخوردار است. قرآن کریم برای ترغیب مردم به پرسش گری و گسترش فرهنگ پرسش گری، به آنان سفارش، بلکه دستور می‌دهد که پرسش‌های خود را با آگاهان درمیان گذارند. آیه: «فاسالوا اهل الذکر ان کنتم لاتعلمون» به معنای این است که پرسش باید در جامعه و در میان مردمان نهادینه شده و به صورت فرهنگ درآید. و هم معلوم می‌دارد که از جهه کسانی باید پرسیده شود و هم درباره چه چیزی پرسش انجام گیرد. بنابراین، پرسش باید ناشی از انگیزه فهم و کشف حقیقت باشد، نه برای جدال و یا اظهار علم و یا به اصلاح مچ گیری. هم چنین پرسش نباید از امور بدیهی و فراتر از سطح ادراک بشر باشد، و کسی که از او سوال می‌شود، باید در زمینه پرسش مورد نظر، صلاحیت علمی و تخصصی و نیز صداقت داشته باشد.

کلمات کلیدی:

راهبرد خلاقیت، خودپرسشگری، تعامل

لينك ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1962239>

